

det med den Kraft, hvormed han pleiede at forsvare sine Forslag, thi det ærede Medlem har saa tidt hørt hans Udviklinger og dog været aldeles upaaavirket deraf. Jeg ser altsaa ikke, at der er nogen Grund for ham til at beklage, at Manden og Bæveren ikke ere tilstede. Men forresten overfor saa aandsfuld en Mand maatte et saadant Forslag, som kommer frem paa en bestemt Maade, let kunne opfattes paa en aandsfuld Maade, naar det havde sit Udsping fra en aandsfuld Mand. Saafremt Forslagsstilleren blot har stillet det aldeles sikkert i Overensstemmelse med Opfinderens Udtalelse, saa gjør det ikke Noget, om han ogsaa er en Mand uden Mand, naar det kan suppleres af en saadan mageløs Begeistring og saa sagkyndige og udmærkede Mænd som dem, der anse sig berettigede til at faste saa stærkt Brag paa hvad der fremkommer fra ham. Den ærede Marineminister fremsatte i gaar en Ytring, hvori jeg er ganske enig med ham; han sagde nemlig, at han ikke kunde se, hvorledes Befæstningsvæsenet, koncentreret paa Fyn, var mere neutralt end Sjælland som Fæstning. Dette kan jeg heller ikke indse; vore Fæstninger ere i og for sig ikke neutrale, de søge i det Mindste at være noget ganske Andet, dersom Noget kommer og vil i Sag med dem. Hvorfor skulde man ellers anlagge dem, naar man var vis paa, at de vilde være neutrale i det givne Dieblit? Nei, Neutralitet er jo et politisk Begreb, og naar jeg her har foreslaaet, at vort Forsvarsvæsen skulde være beregnet paa en neutral Stilling, saa betyder dette naturligvis, at vi skulle søge at udbrede den Mening i Europa, at Hensigten med vort Forsvarsvæsen ingenlunde er at vælte os ind paa Anden, men at Europa kan se, at vi ikke ønske Andet end at leve i Sikkerhed i vort eget lille Land, at vi ønske deres Medvirkning til at sikre os imod at angribes af Nogen. Det er dette, som er Hensigten med det Udtryk i Forslaget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds berørte det samme Udtryk, og brugte herved den Fremgangsmaade, som han isvrigt anvender mod Modstandere, der ere ham mindre behagelige. Det ærede Medlem sagde, at, naar man havde stillet dette Ord Neutralitet op, bildte man sig ind, at dermed var Alt gjort. Jeg veed ikke, hvem der bilder sig dette ind, jeg har aldrig tænkt noget Saadant; jeg har tværtimod erkendt, at, naar vi kunde opnaa en saadan Stilling i Europa, skulde Sagen være mere tilbøielig end jeg til at bevilge de Midler, som maatte fordres til at tilfredsstille de Fordringer, som de, der vilde garantere vor

Neutralitet, vilde stille til os. Denne Maade at tale paa minder bestandig saa meget om det, som man læser i Aviserne; men det er ikke en Maade, som jeg synes er i sin Orden her lige overfor Kolleger. Jeg har i det mindste aldrig kunnet bekvemme mig til at behandle det ærede Medlem paa den Maade, som han ikke kan undlade. Det er rimeligvis en Naturnødvendighed hos ham, at han absolut maa gaa frem paa denne Maade, og derfor kan man meget godt undskylde det; jeg bryder mig aldeles ikke derved, men i og for sig anser jeg det ikke for heldigt for den Diskussion, der her føres. Det er bedst at tage det saaledes, at Enhver tror, at det man fremsætter som sin Mening, er det, man mener burde sættes igjennem, og det, der for Fædrelandet er det Rigtige. Vilde vi Alle behandle hverandre paa denne Maade, vilde megen Bitterhed og meget „Kævl“, som der blev sagt forleden Dag, falde bort. Medens jeg var misfornøjet med disse Ting, er der derimod et andet Punkt, hvorfor jeg nærer en taknemlig Stemning overfor det ærede Medlem, og hvorfor jeg vil udtale min Tak til ham. Han sagde nemlig, at han antog, at det vilde være til Skade for Fædrelandet, og urigtigt at give det Udseende af, at disse Rustninger stete af Hensyn til det slesvigske Spørgsmaal. Det var just dette, jeg sagde i gaar, at det burde man ikke saaledes drage frem, det var høist urigtigt at gjøre det. Det ærede Medlem udtalte sig nu i samme Retning i Formiddags, og jeg er ham Tak skyldig for, at han hjalp mig med at tilbagevise den Slags Udtalelser, hvor de komme frem; at de ere komne frem, det vidste det ærede Medlem ikke, det kommer formodentlig af, at han ikke har hørt godt; men i ethvert Fald skal jeg dog tillade mig at nævne to Steder, hvor det ærede Medlem vil kunne finde det i Folkethingstidenden for iaar; det ene er Spalte 2288, det andet Spalte 4150; der vil det ærede Medlem kunne finde, hvad det er, jeg flere Gange har sigtet til. — Jeg vilde isvrigt, inden jeg slutter, gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Flertal maa se, hvilken farlig Vej det er kommet ind paa, naar det hørte Foredraget i aften og det tidligere Foredrag af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Han har nemlig den bestemte Tro, at dersom vi gaa hen og gjøre Sjælland til Danmarks Fæstning, som det nu kaldes, og da vi have begynt paa Kjøbenhavns Spbefæstning, vil det kun være et Lids spørgsmål ogsaa at komme til at befæste Kjøbenhavn tillands. Deri tror jeg, at han har Ret, og jeg finder at